

در دل دارم امید

کبری محمودی

سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ را در حالی آغاز می‌کنیم که این مجله ۲۵ ساله شده است؛ ۲۵ سالگی یعنی ربع قرن تجربه. سال گذشته را با آموزش مجازی گذرانیدیم؛ آموزشی که شاید درباره‌اش بسیار گفته بودند و شنیده بودیم، اما گمان نمی‌کردیم هنوز بتوانیم خودمان تجربه‌اش کنیم. سالی را پشت سر گذاشتیم که در پرونده‌ی حرفه‌ای‌مان متفاوت‌تر از سال‌های گذشته ثبت شد. دوستان و بزرگان بسیاری را از دست دادیم. دانش‌آموزانمان را از راه دور درس دادیم و تربیت کردیم، در حالی که تعدادی از آنان غم بیماری و مرگ عزیزانشان را متحمل شدند.

چشم انتظار صدای فرشتگان

امسال خوش‌بختانه امید دارد به دل‌ها و خانه‌ها برمی‌گردد. می‌توانیم بگوییم همین‌روزهاست که مدرسه‌ها دوباره پر شوند از صداهای فرشتگانی که سال گذشته نبودشان را در خانه‌ی دوشمان به تلخی حس کردیم و گاه چنان دلتنگشان شدیم که خود نیز باور نمی‌کردیم!

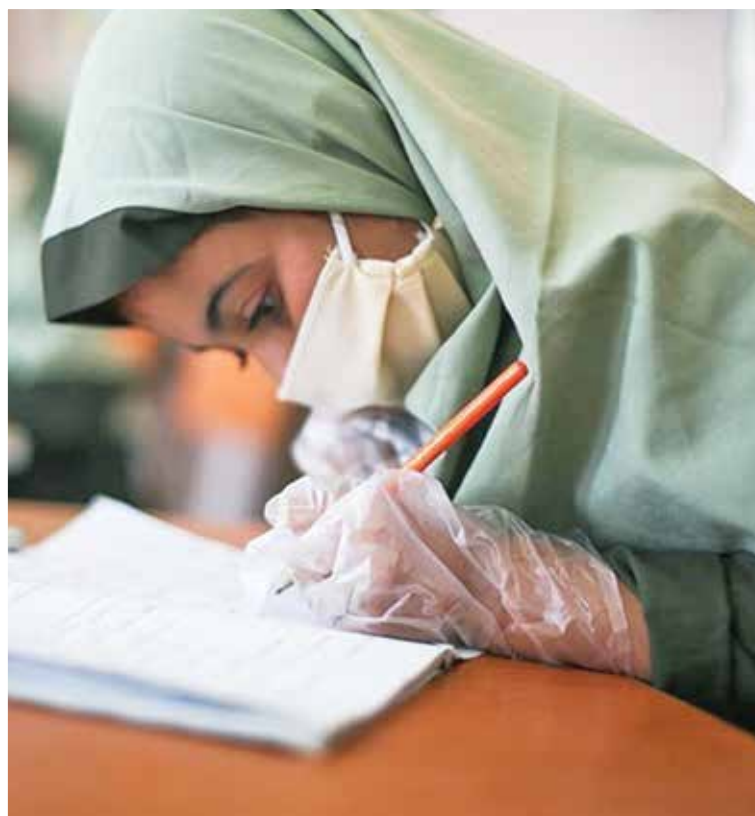
دست‌درست هم

امسال اما قرار است تجربه‌های آموزش مجازی را گره بزینیم به تجربه‌های آموزش حضوری و کودکانمان را با شیوه‌های امروزی آموزش دهیم و تربیت کنیم. قرار است از درد جدایی‌ها پلی بسازیم برای

آموختن گروهی کارکردن‌ها. امسال خوب می‌دانیم کودکانمان دوره‌ای بسیار سخت را پشت سر گذاشته‌اند و اگر آموزش‌های سال گذشته‌شان کاستی‌هایی داشته است، بر آن‌ها یا همکارمان خرده نگیریم؛ چراکه امکانات هر مدرسه با دیگر مدرسه‌ها و هر دانش‌آموز با هم‌کلاسی‌اش، و نیز امکان هر آموزگار با همکارش فرق‌های بسیار داشت و همگی به هر ترتیب و با همه‌ی امکاناتشان، کوشیدند از گردونه‌ی آموزش جا نمانند. خوب می‌دانیم صبوری لازم است تا دانش‌آموزمان را به سطح کلاس برسانیم.

ای معلم هم نام و هم یادت بخیر

سال گذشته اولیا بیش از همیشه قدرانمان شدند. اعتراف کردند که مادر بودن و آموزگاری کردن دو مقوله‌ی متفاوت هستند. خودمان هم به معجزه‌گری آموزگار پی بردیم و ارزش کارمان را بیش از گذشته درک کردیم. حالا مجهزتر از همیشه آماده‌ایم هدایتگر و راهنمای دانش‌آموزان عصر ارتباطات و

دنای مجازی باشیم.

یاد آموزگاران بزرگی که کرونا آن‌ها را از ما گرفت، گرامی باد. امسال جایشان بین ما خالی است. سخت است تحمل دوری، اما دانش‌آموزانی که این عزیزان تا آخرین لحظات زندگی درسشان دادند، همچنان در میان ما حضور دارند. امسال وظیفه‌مان سنگین‌تر است. باید جای خالی عزیزان رفته را نیز پر کنیم.

باز هم هم‌سفر راه دبستانم باش

امسال همکار بسیار عزیزمان آقای اصغر ندیری که در چندین دوره از انتشار مجله سردبیر بوده‌اند، به‌عنوان یکی از اعضای «شورای سردبیری» با ما همکاری می‌کنند. از ایشان تشکر و قدردانی می‌کنیم و برایشان موفقیت روزافزون آرزومندیم.

علاوه بر ایشان، در شورای سردبیری امسال، بزرگوارانی چون دکتر مرتضی مجددر، آقای محمدعلی قربانی، خانم دکتر مژگان آژیده، و دکتر مهشید باستانی‌پور مقدم همراه ما هستند.

سرفصل‌های ۲۵ سالگی مجله

چون سال‌های گذشته، با سرفصل‌های متعددی در خدمت شما هستیم. «دبستان» هایتان را درباره‌ی مدرسه و کلاس‌داری منتشر می‌کنیم. «معلمان تازه‌کار موفق» و «همکاران تازه‌بازنشسته» را معرفی می‌کنیم. درباره‌ی راه‌های «سلامت جسمی» آموزگاری می‌گوییم. درباره‌ی شیوه‌های آموزش «مهارت‌های زندگی» و پرهیز از بعضی «اشتباهات انگیزشی» می‌نویسیم. مبحث خاص «بازی آموزشی» داریم و می‌کوشیم آخرین دستاوردها و بهترین تجربه‌ها را تقدیم شما کنیم. در پشت جلد بعضی شماره‌ها نیز یک بازی آموزشی را همراه با فایل صوتی چگونگی اجرای آن معرفی می‌کنیم. کافی است «رمزیننه‌ی پاسخ‌سریع» را اسکن کنید و شرح بازی را بشنوید و آن را اجرا کنید. صفحه‌ی مخصوص «ادبیات و طنز» داریم. «تجربه‌های آموزش چندپایه» را در مبحثی جداگانه می‌آوریم. در هر شماره به یکی از «ساحت‌های تعلیم و تربیت» اشاره‌شده در سند برنامه‌ی

درسی ملی می‌پردازیم. در جای‌جای صفحات مجله نیز ارتباط هر مبحث را با سند برنامه‌ی درسی ملی و سند تحول، به زبان آموزگارپسند، گوشزد می‌کنیم. «نرم‌افزارها»، «کتاب‌های مناسب»، «مجله‌های دانش‌آموزی رشد» و «طرح‌های موفق مدرسه‌ای» را معرفی می‌کنیم. در هر شماره، استانی را با ویژگی‌های تاریخی، اجتماعی و جغرافیایی آن می‌شناسیم و درباره‌ی راه‌های «تشخیص خبر جعلی از خبر درست» می‌گوییم.

بخش ویژه‌ی تجربه‌های شما

«تجربه‌ها و خاطره‌های شما» ارزشمندند و آن‌ها را روی چشم می‌گذاریم. این بخش که حدود هشت صفحه از مجله را به خود اختصاص می‌دهد، مخصوص نوشته‌های شماست. هر آنچه را شما از طریق ایمیل یا دیگر راه‌های ارتباطی مجله به دستمان می‌رسانید، به دقت بررسی می‌کنیم و می‌کوشیم خلاصه‌ای از آن را در مجله منعکس کنیم. لطفاً برای مجله‌ی خودتان از نیازهایتان و از علاقه‌هایتان بگویید.

همان‌طور که در این شماره هم می‌بینید، تجربه‌های راهبران آموزشی چندپایه و مدیرآموزگاران را منعکس کرده‌ایم. چند خاطره و خلاصه‌ی اقدام پژوهی هم از آموزگاران آورده‌ایم. به حرمت حفظ حریم شخصی معلم و شاگردی، نام‌ها را عوض می‌کنیم، اما شرح تجربه واقعی و همان است که اتفاق افتاده است.

وقتی برای دفتر مجله مطلبی می‌فرستید، خودتان را به طور کامل معرفی کنید. علاوه بر آن، بنویسید این موضوع به کدام شهر و کدام دبستان مربوط می‌شود. کلاسی که از آن سخن می‌گویید چندپایه است یا تک‌پایه. جمعیت دانش‌آموزی مدرسه و کلاستان چقدر است و شما در چندمین سال تدریس این تجربه را داشته‌اید. دبستانتان را معرفی کنید و چه بهتر که عکس‌های مدرسه‌تان را هم بفرستید. اگر کیفیت چاپی خوبی داشته باشند، با نام خودتان منتشر می‌کنیم.

آماده می‌شویم برای نوشتن و متحول‌شدن. همراه و همکار مجله‌ی خودتان باشید. مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی متعلق به شماست.

